

[Bernhard Baunsgaard]

og afgiftsudvalget igen. Så håber jeg det lykkes for socialdemokratiet og andre at forstå, hvad det er, der er aftalt.

Hr. Hans Hækkerup stillede et af disse spørgsmål, som vel, hvis de er gennemtænkt, bagefter skulle bruges til at drille os. Spørgsmålet var i sin helhed: hvis prisen på råolie falder 13 pct., skal så afgifterne sænkes 13 pct.? Ja, det er en af den slags fiduser, som i sin tid, da jeg var i skolen, vist var noget, der blev brugt omkring 4. klasse. For se, forbrugerprisen består jo ikke alene af prisen på olie, men også af afgiften. Afgiften svinger jo ikke, og så kunne det være meget fidusagtigt at få os til at love, at hvis råolieprisen, der kun er et af elementerne, bevæger sig, så skal forbrugerpriserne sænkes med samme procent; det havde været kønt. Jeg vil tro, at man skal opgive den slags fiduser.

Jeg gentager, hvad jeg sagde: jeg formoder, denne regering ligesom socialdemokratiske regeringer når til at erkende, at vi opererer i et parlamentarisk system; hvad der stilles af spørgsmål, hvad enten det er af et mindretal eller af et flertal i et udvalg, det skal besvares. Jeg kan kun gentage det. Jeg synes nok, man med rette kan sige, at ikke alle svar på de spørgsmål, der er stillet, er kommet frem. Det er samme vanskelighed, vi har haft gang på gang med socialdemokratiske regeringer.

Jeg tror, jeg har svaret hr. Hans Hækkerup og hr. Stavad på det med spørgsmålene. Jeg har sagt, at jeg synes, vi skal optrykke aftalen i dens helhed i tillægsbetænkningen over L 216.

Så siger hr. Lykketoft: jeg forstod ikke rigtig, hvad hr. Bernhard Baunsgaard sagde. Nej, det er nok vanskeligheden. Hvis hr. Lykketoft havde hørt lidt bedre efter og havde gjort sig lidt mere umage med at forstå, hvad jeg sagde, kan det jo være, hr. Lykketoft havde været minister endnu. I 1982 gjorde vi opmærksom på, at det var nødvendigt, hvis vi skulle ud af den økonomiske misere, at der blev ført indkomstpolitik i Danmark. Det var i foråret 1982. Hr. Hans Hækkerup forstod heller ikke, hvad jeg sagde dengang, men konsekvenserne bærer hr. Hans Hækkerup jo i dag.

Det var godt, der var andre, der forstod dette signal fra de radikale.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Vi er tæt på afslutningen af de korte bemærkninger. Hr. Rahbæk Møller har ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Den skal være kort. Jeg vil blot foreslå, at vi får præcise svar på de meget udmærkede spørgsmål, som hr. Arne Bjerregaard stillede, og optrykker dem som bilag til tillægsbetænkningen.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil godt sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg nu ikke synes, der var noget fidusagtigt i det spørgsmål, jeg stillede. Det må faktisk være det spørgsmål, enhver almindelig, fornuftig dansk borger stiller sig selv ikke mindst på baggrund af den argumentation, som i hvert fald en del af regeringen, nemlig finansministeren, har anvendt.

Finansministeren siger jo, at dette her alene vil neutralisere for det fald, der har været i prisen. Afgifterne, siger finansministeren, vil alene neutralisere det fald, der har været i forbrugerpriserne, og hensigten, siger finansministeren, er at opretholde en uændret forbrugerpris. Ja men hvorfor kan man så ikke bare gå ud og sige til folk: hvis den forbrugerpris stiger med 10 pct. ud over det, vi har forudsat, så nedsætter vi afgifterne med 10 pct. og holder en uændret forbrugerpris? Det vil være overordentlig simpelt, og det kan jeg ikke se der er noget fidusagtigt i.

Der, hvor fiduserne måske er, det er til gengæld i alle de uklare svar, som vi har fået på klare spørgsmål, vi har stillet. Vi vil gerne være sikre på, at der ikke er nogen fiduser i dette her, men at man giver vælgerne et ordentligt og fornuftigt svar. Hvis det viser sig, at priserne stiger mere, end regeringen har forudsat, så skal afgifterne selvfølgelig nedsættes tilsvarende.

Bente Juncker (CD):

Hvis LOs forudsigelser om udviklingen på betalingsbalancen bliver til virkelighed, kan vi kun være ovenud tilfredse. Regeringen har imidlertid ment – og det er den ikke alene om at mene – at et indgreb nu var nødven-